

پروتئین تک سلولی و نقش آن در تغذیه دام و طیور

مقدمه:

روند رو به تزايد جمعيت جهان بخصوص در کشورهای در حال توسعه و بطور کل جهان سوم، شايد بزرگترین معضلي است که متخصصين علوم غذائي و کشاوري را بمنظور تأمین احتياجات بشر به تفكير واداشته است. با توجه به اصل فوق و محدوديت اين کره خاکي از نظر پتانسيل توليد، در آينده اي نهضنان دور نسل بشر با تهدیدي جدي روبرو خواهد بود. در کنار دو منبع پروتئين موجود گياهي و دامي، جهان امروز بدنهال منشاء ديگر بنام پروتئين تک سلولی است. توانائي تکثير بالاي اين نوع پروتئين بما امكان مى دهد با خيال آسوده تري به آينده بنگريم. بهداشت، مسوموميت زدائی، توجه به خواص سلطان زائي برخی مواد اوليه، بازار فروش، سهولت در حمل و نقل فراورده و ماده اوليه آن، ارزاني تهيه... از جمله مسائل مهم در توليد پروتئين تک سلولی (SCP) مى باشد و باستي اذعان داشت که پروتئين تک سلولی در تغذیه دام و انسان نقش اساسی را ايفاء خواهد نمود.

۱- پروتئين تک سلولی:

خوردن تک سلولی ها شايد در اذهان عمومي کمی ثقيل باشد، لكن مدتی است که بشر به ارزش تغذیه اي برخی از آنها بی بوده است (۴). استدلال بر اينست که استفاده از پروتئين تک سلولی که خود حاصل از مواد زائده کم ارزش مى باشد، در تغذیه دام، وضعیت غذائی انسانها را نيز بهبود بخشیده است و اين بخاطر عدم رقابت بيشتر حيوان و انسان در استفاده از منابع گياهي مشترك بين انهاست. ميكروگانيسم ها بيش از هر حيوان يا موجود زنده ديگري در واحد زمان پروتئين توليد مى نمایند، (جدول ۱) (۱۴).

مهندس فرهاد فرد

محقق مؤسسه تحقیقات دامپروری حیدرآباد

۱-A) قابلیت پذيرش و سمشناسی در پروتئين تک سلولی:

طبيعت مواد خام بكار گرفته شده در فرآيند توليد پروتئين تک ياخته اي سلامتی محصول را دربرداشه و بطور مثال وجود كربوهيدرات های سلطان زا در نفت گاز يا پلیمر پارافین ها، وجود فلزات سنگين در نمک های معدني و... از اين گونه مسائل هستند. اساس فرآيند بيماريزا و مسوموميت زا بوده و رعایت شدید نکات بهداشتی و كنترل كیفیت فراورده الزامي است (۴). امروزه برنامه های عظیم تولید SCP در ژاپن، ایتالیا و بریتانیا که تابحال بر روی تولید پروتئين های حاصل از مواد نفتی مرکزیت یافته بودند، بخاطر شک در سلطان زائي محصول تغييراتي یافته و کوشش هائی جهت تأمین SCP از ضایعات آلى در شرف تکوين است، (۱۴).

۱-B) پروتئين تک سلولی مشتق شده از منابع انرژي زا:

در اين نوع فرآيند مواد با ارزش تجاري و مواد مشتق شده از برخی فراورده های شميائي تغير گاز، متنانول، اتانول، مтан، پلیمر آلكانها و... بطور گسترده مورد توجه قرار گرفته اند. مثلاً کارخانه I.C.I

انگلستان با استفاده از باکتری مصرف کننده متنانول تک سلولی بنام پروتئين (Protein) که منحصرا در تغذيه دام کاربرد دارد، تولید مى نماید، (۱۴). در طول دو دهه ۶۰ و ۷۰ ميلادي، مطالعات بسياري در مورد پتانسيل استفاده از متنانول بعنوان ماده اوليه در فرآيندهای توليد SCP انجام پذيرفته است. (۱۴)، (۴). بهر حال توليد بيشتر اين فراورده بخاطر شک در سلطان زا بودنش تقربيا متوقف شده و استفاده از ضایعات آلى برای توليد SCP ترجيح داده مى شود، (۱۴).

۱-C) از مواد زائد:

استفاده از مواد چون کاه، تفاله نيشکر، ملاس، ضایعات مرکبات، آب بنيز ضایعات زيتون و خرما، ادار، مدفع و... در فرآيند توليد SCP دو خدمت را به بشر انجام مى دهد که عبارتند از کاهش آلودگی های محبيطي ناشی از فساد ميكروبی اين ضایعات و توليد پروتئين ارزان با ارزش تغذیه اي بالا. بنا بر اين از تتفیق هزينه پايان ماده اوليه و هزينه های نسبتا بالاي تكنولوژي توليد، فراورده های کاملا اقتصادي حتی در واحدهای کوچك بذست مى آيد. مى دانيم که سلوژ در اتصال طبيعی با ليگتين رايج ترين ماده آلى قابل دسترس در تبديل بيونتكنولوژيکي است، اخيرا يك محقق سوئدي. در کثار روش های قدیمي، موتانی از قارچ Sporotrichum Pulerulentum Sporotrichum Pulerulentum انتخابي ليگتين را مصرف و سلوژ آزاد مى گردد. سلوژ حاصل مى تواند بر احتمي مورد استفاده نشخوارکنندگان قرار گيرد و يا تبديل به SCP شود، (۱۴).

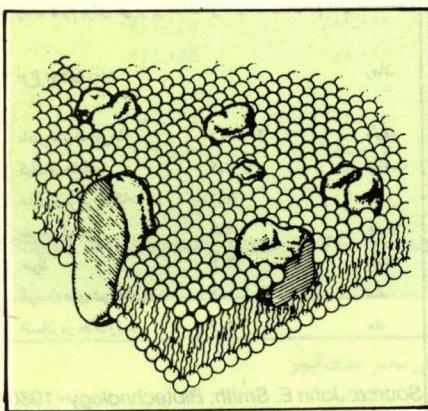
۱-D) لزوم مطالعه و تحقیق در ايران:

در حالیکه در رابطه با توليد پروتئين تک سلولی در ايران، سابقه چندانی در دست نیست، لكن شرايط بسيار مناسبی چه از نظر اقتصادي و چه از نظر اجتماعي جهت قدم گذاarden در اين راه وجود داشته، لذا تحقیق و مطالعه بر روی پتانسيل توليد و لزوم سمبانيارهای بين المللی در ارتباط با بيونتكنولوژي و بالاخص شاخه توليد پروتئين تک ياخته اي کاملا محرز مى گردد.

در سال ۱۹۷۸ ميلادي شركتی بنام Phil- Provesta lips پيش نويسي را جهت عقد قرارداد با ايران در زمينه توليد پروتئين تک سلولی با استفاده از متنانول توليدی در صنایع پتروشيمي کشور، تنظيم نمود، لكن اين قرارداد هرگز معنقد نگردد، (۱۳).

توليد و استفاده از SCP مشتمل بر کاربرد علوم مختلفي چون بيوشيمي، ميكروبيولوژي، ژنتيك و سينتزيك، دامپزشكى، تغذيه دام، تغذيه انساني و علوم فني و مهندسي مثل الکترونيك، کامپيوتر و مکانيكى مى باشد. بنا بر اين جهت توليد چنین فراورده هایي معاهمگي تحصص های فوق الذكر تحت حماميتهای دولتی بر پيشرفت آن خواهد افروز. در رابطه با تکنولوژي توليد، نگارنده موفق گردیده است سيستمي الکترونيكى را طراحى و بمرحله ساخت برساند که

شش گوسفند بالغ مجهز به کانولای شکمبه‌ای با استفاده از طرح آزمایشی مریع لاتین 6×6 در قالب طرحهای گردان (Change Over Designs) اثرات وارد نمودن کشت محمر در جریه گوسفندان بر روی هضم را بررسی نمودند. این آزمایش اثر (۲) YC را روی متاپولیسم محمر، نسبت یا سرعت خروج مایع شکمبه (LOR^(۳))، هضم فیر در شکمبه و بطورکلی قابلیت هضم مواد مغذی، ارزیابی کرده است. در مطالعاتی که قبل انجام پذیرفته، PH شکمبه، PH شکمبه، نسبت استات به

پروپیونات و غلظت آمونیاک با اضافه کردن YC به جیره تغییر یافته و مطالعات دیگر هیچ اثری را بر روی عوامل فوق نشان نداده است. از جمله دلائل فرض شده بر این مستعلمه اختلاف در طبیعت جیره بکار برده شده بیوژه در محتوی کربوهیدرات‌های سهل الهضم آن می‌باشد. در آزمایشی که توسط این دو محقق انجام شده تا حدودی به این تناقضات پاسخ داده خواهد شد. در این آزمایش سه جیره از لحاظ نسبت مواد خشبي به کنسانتره (رساسس ماده خشک) بصورت $90/10$ (LOW) و $60/40$ (Medium) و $35/65$ (High) در اختیار حیوانات قرار گرفته شده بود. در ارتباط با مواد و روش‌های آزمایش توضیحی داده نمی‌شود و در اینجا تنها به ذکر نکات مهم و نتایج خواهیم پرداخت. نکته حائز اهمیت در این آزمایش گرایش در نسبت بالاتر مولاریته اسید پروپوپیونیک به اسید استیک در هنگام اضافه نمودن YC به جیره High بوده و اضافه نمودن YC اثر معنی داری روی LOR با قابلیت هضم سایر مواد در جیره در سطح آماری $0/05$ نداشته است. در قرار دادن 24 ساعتی کیسه‌ها در شکمبه، اضافه کردن YC به جیره هضم مواد آلی علوقه خشک را در سطح آماری $0/05$ افزایش داده بود. تمایل به نسبت پائین تر استات به پرپیونات و PH شکمبه در زمان اضافه نمودن YC به جیره High در این آزمایش در تائید نتایج Harrison (1988) و همکارانش بوده که افراد فوق جیره‌ای محتوی 600 gr/Kg کنسانتره را به کاوهای شیری خورانیده بودند. YC ، غلظت آمونیاک شکمبه را در جیره‌های $High$ و $Medium$ ، کمتر کرده بود. [Newman and Harrison (1988) و (1988) و همکارانش نیز به چنین نتایجی رسیده‌اند. LOR یا سرعت جریان خروجی شکمبه زمانی که کشت محمر به جیره با کنسانتره بالا (High) اضافه گردید، در سطح آماری

۲-۵) محمرها:
محمر *Troulopsis utilis* از رشد زیادی برخوردار است و روی انواعی از مواد، شامل عصاره‌های حاصل از پرس در صنایع کاغذسازی و ضایعات میوه‌جات رشد می‌نماید. (۴) اما معروفترین نوع محمر که در تغذیه دام هم کاربرد دارد، بیشتر با هدف تولید الكل در صنایع تخمیری مورد استفاده قرار میگیرد و استفاده از توده زنده محمر بعنوان یک فراورده فرعی مطرح می‌شود، (۱۰). از انواع دیگر محمرها *Candida lipolytica* را می‌توان نام برد که بر روی بخش پارافینی نفت خام رشد می‌کند فرآیندهای تولید SCP سنته به نوع ماده اولیه، تنها از نوع خاصی میکرووارگانیسم استفاده می‌کنند، به فرض بهمنظور تبدیل ملاس از *Saccharomyces cervisiae* و برای تبدیل آب پنیر به *Kluyveromyces fragilis* استفاده *Symba* از محمر *Can-Endomycopsis fibuligira dida utilis* تبدیل می‌نمایند. ارزش غذائی محمر تولید شده در این فرایند در آزمایشات غذائی بر روی دام بطور گسترده‌ای مورد ارزیابی قرار گرفته که نتایج مشتبی را دربرداشته است، (۱۴).

محمر آبجو معمولاً منبع خوبی از نظر سلیوم است و بالعکس محمر ترولا از این نظر فقیر و بنابراین می‌توان از آن بطور وسیعی در مطالعه نقش تغذیه‌ای سلیوم در جیره‌های پایه استفاده کرد، (۲). در مورد محمرها و سایر توده‌های میکروبی، اگر از تخمیر هوایی استفاده و ماده اولیه، فضولات حیوانی باشد از یک تن فضولات براساس ماده خشک، حدود 500 کیلوگرم ماده خشک پروتئین تک سلولی یا محمر حاوی 50 درصد پروتئین خام با کیفیت پروتئین خام چنان‌هه سویا، حاصل می‌گردد. ارزش این توده پروتئینی $180-220$ دلار آمریکا به ازاء هر تن است، (۶). میزان اسیدنوكلئیک موجود در محمرها $120-200$ گرم در کیلوگرم ماده خشک بوده و چربی موجود در آنها بین $25-226$ گرم بر کیلوگرم ماده خشک می‌باشد. چربی فوق از نظر اسیدهای چرب غیر اشباع غنی است، (۲).

۲-۶) جلبکها:
سه‌گونه از جلبک‌های تک‌سلولی بنام‌های *Scenedesmus maxima*, *Chorolla Vulgaris* در تولید پروتئین تک‌سلولی مورد توجه بشر قرار گرفته‌اند، (۱۴).
برای رشد جلبک‌ها، نور خورشید، املاح و CO_2 مورد احتیاج است. پودر جلبک بخاطر اعمال هزینه کثیف در تغذیه دام چندان مورد توجه قرار نگرفته است، با این وجود ارزش غذائی آن قابل مقایسه با پودر گوشت و پودر استخوان می‌باشد، (۱۱) و (۷) و (۱۰).
جلبک حدوداً حاوی 50 درصد پروتئین، $6-7$ درصد فیبر و $4-6$ درصد خاکستر بوده و مشکل عمده در فرآیند آن چگونگی برداشت و خشک کردن فراورده می‌باشد، (۷).
جلبکی بنام *Arthrospira Platensis* از نظر خوراک دام بسیار امیدبخش بوده و شامل بیش از 60 درصد پروتئین بازرس بیولوژیکی بالاست، (۱۴).

هم اکنون در دانشکده کشاورزی دانشگاه‌های ایران موجود می‌باشد. این سیستم قادر است، در دیگر های فرمان‌دوری (در سطح آزمایشگاهی) بر مورد استفاده قرار گرفتن میزان مواد مغذی توسط میکروارگانیسمها (مثلاً ملاس برای محمر آبجو) کنترل داشته و بسته به رشد لگاریتمی آنها و با توجه به حرارت تولید شده از ساخت و ساز مواد مغذی (مورد انرژی‌زا)، مقدار مشخصی را به داخل فرمان‌دور تزریق و دقیقاً پس از محاسبه بمصرف رسیدن آن ماده مغذی توسط تک‌باخته‌ایها، مقدار بعدی را تزریق نماید. از این سیستم بعنوان کنترل کننده تغذیه محمرهای در حال تخمیر در مقیاس بزرگتر نیز می‌توان با تغییراتی استفاده کرد، (۳).

۲- شناسائی انواع میکروارگانیسم‌های در گیر در تولید SCP

۲-۷) باکتریها:

باکتریها در محیط کشتی، شامل آب، نمک‌های معدنی و یک منبع نیتروژنی می‌توانند تکثیر یابند، اولین محصول این کشت پس از 3 روز برداشت می‌شود که محتوی 12 گرم محصول پروتئین تک‌سلولی زنده به ازاء هر لیتر از محیط کشت می‌باشد. این پروتئین شامل 70 تا 80 درصد اسیدهای آمینه متعادل است، (۷). همچنین باکتریها می‌توانند برای تخمیر برخی مواد زائد، نظیر کاه، چوب و ضایعات آن، ضایعات مربوط به فرآیندهای غذائی مثل کنسرسازی و یا بر روی مدفعه انسان و دام کشت داده شوند (۸) و (۱۰). پروتئین موجود در باکتری‌ها در مقایسه با محمرها پیش‌بوده و حاوی مقادیر زیاد از اسیدهای آمینه گوگردار و مقدار کمتری لاکزین است. میزان اسیدهای نوکلئیک موجود در باکتری‌ها $160-200$ گرم در کیلوگرم ماده خشک بوده و چربی موجود در آنها بین $25-226$ گرم بر کیلوگرم ماده خشک می‌باشد. چربی فوق از نظر اسیدهای چرب غیر اشباع غنی است، (۲).

۲-۸) جلبکها:

سه‌گونه از جلبک‌های تک‌سلولی بنام‌های *Scenedesmus maxima*, *Chorolla Vulgaris* در تولید پروتئین تک‌سلولی مورد توجه بشر قرار گرفته‌اند، (۱۴).

برای رشد جلبک‌ها، نور خورشید، املاح و CO_2 مورد احتیاج است. پودر جلبک بخاطر اعمال هزینه کثیف در تغذیه دام چندان مورد توجه قرار نگرفته است، با این وجود ارزش غذائی آن قابل مقایسه با پودر گوشت و پودر استخوان می‌باشد، (۱۱) و (۷) و (۱۰).

جلبک حدوداً حاوی 50 درصد پروتئین، $6-7$ درصد فیبر و $4-6$ درصد خاکستر بوده و مشکل عمده در فرآیند آن چگونگی برداشت و خشک کردن فراورده می‌باشد، (۷).

جلبکی بنام *Arthrospira Platensis* از نظر خوراک دام بسیار امیدبخش بوده و شامل بیش از 60 درصد پروتئین بازرس بیولوژیکی بالاست، (۱۴).

عمل آوری و تبدیل فضولات / ۲۵۰۰۰ راس گاو پرواری (۱۸۰۰۰ تن در سال) به پروتئین تک سلولی، هزینه احداث کارخانه در سال ۱۹۷۳ میلادی، ۵/۵ میلیون دلار بوده است. از این مقدار فضولات، سالانه ۳۶۰۰ تن پروتئین خالص و یا ۸۱۸۲ تن پروتئین تک سلولی که معادل پروتئین سویا (۴۴٪) می باشد، تولید می گردد. (۶).

۴- کیفیت و قیمت حقیقی پروتئین های مرسوم در مقایسه با سایر پروتئین های مرسوم:

در میان تماشی منابع رایج پروتئین، پروسی تک سلولی در کل در رده بالاترین منابع از نظر کمیت پروتئین خام قرار گرفته است. بهر حال پروتئین خام معیار اساسی در طبقه بندی پروتئین های نیست و آنچه ارزش دارد، بخش قابل هضم آن بوده که به کیفیت پروتئین مرسوم است. لکن برای مصرف کنندگان پروتئین، مورد استفاده قرار گرفتن آن نیز، معیار و اندازه نهایی نمی باشد. برای مصرف کنندگان کسری از هزینه به ازاء هر پوند از فراورده خردباری شده بر درصد مورد استفاده قرار گرفتن آن پروتئین مطرح بوده و باید محاسبه گردد. این معیار هزینه واقعی را بیان می دارد. بر این اساس پروتئین تک سلولی در رأس تماشی پروتئین ها قرار خواهد گرفت. جوجه گوشتشی با هزینه ظاهری ۶۸٪ دلار به ازاء هر پوند، میزان هزینه حقیقی معادلی حدود ۶۸٪ دلار به ازاء پوند را نشان می دهد، مقدار اخیر، قیمت تصحیح شده است، گاو گوشتشی با هزینه ظاهری ۵/۰٪ دلار به ازاء پوند، هزینه واقعی معادل ۵/۰٪ دلار به ازاء هر پسوند داشته و در مقایسه، پروتئین تک سلولی هزینه واقعی معادل ۴۰٪ / ۲۵٪ دلار به ازاء هر پوند دارد که بسیار حائز اهمیت است، (۱۳). لازم به ذکر است که قیمت ها مربوط به سال ۱۹۷۸ میلادی است.

۵- بحث و نتیجه گیری:

در این مقاله بخوبی به ارزش غذائی خوب پروتئین های تک باخته ای پر بوده و دیدیم که این ماده غذائی گذشته از آنکه می تواند بعنوان جایگزین مناسبی برای سایر منابع پروتئینی در جیره های دام و طیور و یا بعنوان مکمل بکار برد شود، منبع مناسبی در تأمین نیاز ویتامینی حیوانات نیز بشمار می رود. علاوه بر مزایای فوق میتوان به مواردی چون، راحتی در حمل و نقل، تبدیل مواد بی ارزش تجاری به یک ماده غذائی پر ارزش، حفاظت محیط زیست، برهم زدن رقابت بین انسان و دام بر روی منابع انرژی زا و پروتئینی، بازده اقتصادی مطلوب، تبدیل مواد نفتی به پروتئین و... اشاره نمود. در کنار سودمندی های ناشی از توجه به این صنعت، حجم وسیع سرمایه گذاری و کاربرد سیستم های پیچیده تکنولوژیکی از موانع بزرگ بر سر راه آن محسوب می شوند.

لزوم برنامه ریزی صحیح و تحقیقات گسترده در این زمینه علمی بخصوص در دانشگاهها و مرکز تحقیقاتی می تواند بعنوان اولین قدم جهت شناسائی این پتانسیل بالقوه بشمار رفته و نهایتاً مراکز اجرایی می تواند

نمی آورد. برطبق نظر Valdivie (1977) تغذیه طیور گوشتشی با بیش از ۱۳ درصد مخمر اثری روی رشد و راندمان مصرف غذا نخواهد داشت، در آزمایش دیگر Mafwila و همکارانش (1977) بهترین نتایج را با ۳ درصد مخمر بدست آورده اند، (۱۲)، حققت آزمایش های زیادی را بر روی درصد استاندارد مخمر آبجو در جیره های مختلف انجام داده و مقادیری را پیشنهاد نموده اند لکن با توجه به اختلاف نظراتی بین آنها، آزمایشات مداوم و پیگیر دیگری در این رابطه الزاماً بنظر می رسد. در آزمایشی که در سال ۱۳۵۴ در مؤسسه تحقیقات دامپروری حیدرآباد توسعه کمیته پژوهش پروتئین های صنعتی مرکز تحقیقات دامپروری کشور یا همکاری شرکت پتروشیمی و شرکت آی اسی- آی (I.I.C.) انگلستان انجام پذیرفت، کفایت غذائی پروتئین های تک باخته ای و مقایسه آن با پودر ماهی در تولید گوشت طیور بررسی گردید. این آزمایش در چهار گروه با جیره غذائی مختلف برنامه ریزی شده بود. جیره اول، گروه شاهد شامل پودر ماهی و سویا بعنوان منابع پروتئینی بوده و جیره های دوم، سوم و چهارم جیره های گروه آزمایش بودند که در آنها از پروتئین تک سلولی شرکت ICI با نسبت های مختلف استفاده شده بود. نتایج حاصله برای گروه های آزمایشی و گروه شاهد کاملاً رضایت بخش بوده، بطوريکه سرعت رشد افزایش نشان داده و ضریب تبدیل غذا به وزن زنده کاهش یافته بود. این آزمایش جایگزینی پروتئین تک سلولی بجای پودر ماهی را پیشنهاد نموده، لکن بعلت اینکه در آن زمان گواهی لازم جهت استفاده از گوشت جوجه های تغذیه شده با SCP ارائه نگردید، جوجه های حاصل معدوم گردیدند. علت عدم ارائه گواهی شک و تردید در ابتلاء گوشت جوجه ها به مواد سرطانزا می باشد. (۱).

ازمایشات سیار دیگری نیز نتایج مطلوبی را نشان داده اند، بطوريکه از ۱۲۰-۲۰ دقیقه با سرعت رشد افزایش نشان داده و ضریب بالاتری که دارد و همچنین بخاطر ارزش ویتمانی بالای آن بالاخص در گروه B در تغذیه طیور و خوک مناسب تر جلوه کرده است، (۲). در طباعاتی که بر روی خوک صورت پذیرفت، ضریب قابلیت انرژی مخمر هایی که بر روی زرداب پنیر و یا پلیمر پارافین کشت داده شده اند، بترتب ۷/۹٪ / ۰٪ / ۰٪ / ۹٪ بوده است. نتایج نشان می دهد که مظروف داشتن SCP تا ۱۵ درصد جوجه غذائی خوک نتایجی مانند تغذیه حیوان با کسانتره سویا و یا پودر ماهی را دربرداشته است. چنین نتایج رضایت بخشی در مورد گوساله ها نیز بدست آمده است، با این تفاوت که حداقل شرکت داده از این مخمر هایی که در ۴/۶ درصد پذیرفت، می تواند تغذیه ای که در ۴/۶ درصد مخمر گروه شامل ۴ درصد پذیرفت، محتوی ۹٪ / ۶٪ / ۴٪ درصد مخمر گردیده باشد. در میان گروه های آزمایشی در کل، هیچ اختلاف معنی داری در بهره وزنی و یا راندمان مصرف غذا مشاهده نگردید. نتایج بدست آمده از این آزمایش نشان می دهد که اگر جوجه ها با منابع پروتئینی مناسب و غنی از لایزین مثل مخمر آبجو یا بیوپروتئین های باکتریائی تکمیل شود و جوجه پایه ما محتوی مواد غذائی پروتئینی نظیر کنجاله آفتابگردان و کنجاله تخم پنمه باشد، نتایج اماراتی قابل قبولی در رابطه با سرعت رشد و راندمان تبدیل بدست خواهد آمد. در این آزمایش جایگزینی مخمر آبجو بجای پودر ماهی با موفقیت توازن بوده است که این موضوع از نظر اقتصادی بسیار حائز اهمیت است.

با توجه به تمامی مطالعه فوق تولید SCP باید برای ما یک توجیه اقتصادی قابل قبول داشته باشد چرا که این فرآیند تکنولوژی بسیار بالاتری را طلب می نماید که نیاز به سرمایه گذاری سنگین دارد. بطوريکه براساس

۱۲۰ افزایش یافته بود. تحریک سرعت هضم اولیه مواد خشبي در شکمبه- که بر اثر افزودن ۷C در شرابط آزمایشی کيسه فیری نتیجه شد، می تواند ناشی از افزایش تعداد ارگانیسم های سلولولیتیک و فراهم آمدن شرایط مطلوب برای آنها باشد، (۹). در آزمایش دیگری که توسط Ergul و Vogt (1988) صورت پذیرفت، این دو محقق بر روی جایگزینی مخمر آبجو بجای پودر

جدول شماره ۱
زمان لازم برای دو برابر شدن تعدد زنده ارگانیسم های مختلف

نوع موجود زنده	زمان
باکترها و مخمرها	۲۰-۱۲۰ ساعت
کبک و جبلک	۲-۶ ساعت
علف و برخی نباتات	۱-۲ هفته
جوچه گوشتشی	۲-۴ هفته
خرک	۴-۶ هفته
گوساله های در حال رشد	۱-۲ ماه
انسان در حال رشد	۳-۶ ماه

Source: John E. Smith, Biotechnology-1986

ماهی در جیره های نیمچه گوشتشی توازن با سطوح بالاتری از کنجاله تخم شبد و کنجاله آفتابگردان، بررسی هایی را انجام داده اند. آزمایش فوق بطول ۶ هفته بر روی نیمچه های گوشتشی از نژاد لوهمان روتیر صورت پذیرفت که در آن از دو جیره پایه، محتوی ۲۰ درصد کنجاله تخم پنمه و ۲۰ درصد کنجاله آفتابگردان استفاده می شده است. جیره شاهد شامل ۸ درصد پذیرفت، محتوی و فاقد مخمر بود، تیمارهای آزمایشی محتوی بترتب، ۲/۳، ۴/۶، ۶/۹ درصد مخمر خشک آبجو بودند. بخاطر محتوی کمتر لایزین در مخمر نسبت به پودر ماهی با افزایش سطح مخمر لایزین سنتیک به جیره اضافه گردیده بود. از نظر میزان مصرف غذا، اختلاف معنی داری بین گروه شاهد و گروه شامل ۴ درصد پذیرفت، محتوی ۹٪ / ۶٪ / ۴٪ درصد مخمر گردیده شد. در میان گروه های آزمایشی در کل، هیچ اختلاف معنی داری در بهره وزنی و یا راندمان مصرف غذا مشاهده نگردید. نتایج بدست آمده از این آزمایش نشان می دهد که اگر جوجه ها با منابع پروتئینی مناسب و غنی از لایزین مثل مخمر آبجو یا بیوپروتئین های باکتریائی تکمیل شود و جوجه پایه ما محتوی مواد غذائی پروتئینی نظیر کنجاله آفتابگردان و کنجاله تخم پنمه باشد، نتایج اماراتی قابل قبولی در رابطه با سرعت رشد و راندمان تبدیل بدست خواهد آمد. در این آزمایش جایگزینی مخمر آبجو بجای پودر ماهی با موفقیت توازن بوده است که این موضوع از نظر اقتصادی بسیار حائز اهمیت است.

(Van Ananuvat (1977) و همکارانش چنین یافته اند که جایگزینی پودر ماهی (۱/۳-۳ درصد) و کنجاله سویا (۵/۵ درصد) توسط میزان معادل مخمر آبجو همچو هیچ اختلاف معنی داری را در رشد و راندمان غذائی بوجود

همانگ با بخش تحقیقات در بالفعل نمودن این

پتانسیل عظیم سهیم باشند. □

پاورقی:

1. SCP= Single Cell protein
2. YC= Yeast Culture
3. LOR= Liquid Output Rate
4. ADF= Acid Detergent Fiber
5. NDF= Neutral Detergent Fiber

منابع:

- 1- کمپنه پژوهشی پروتئین های صنعتی مرکز تحقیقات دامبروری کشور با همکاری شرکت پتروشیمی و شرکت آئی، سی، آی انگلستان، ۱۳۵۴. بررسی کفایت غذایی پروتئین های تک پایخه ای و مقایسه آن با بود ماهی در تولید گوشت طیور، نشریه تحقیقاتی شماره ۲۹.
- ۲- صوفی سیاوش، رشید. ۱۹۸۶. تغذیه دام. انتشارات عمیدی، تبریز. ۶۴۴ صفحه.
- ۳- فرد، فرهاد. ۱۳۶۹. بررسی نقش پروتئین تک سلولی در تغذیه دام و طراحی و ساخت یک سیستم دیجیتال الکترونیک بمنظور کنترل تغذیه مخمرهای در حال خمیر، پایان نامه لیسانس.
- ۴- معظمی، نسرین و سیدعباس شجاع الساداتی. ۱۳۶۹. مقادیمای بر بیوتکنولوژی، انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، ۱۰۳ صفحه.
- ۵- نیکخواه، علی و رضا کاظمی شیرازی. ۱۳۶۸، ترجمه. روش علمی تغذیه منح. انتشارات دانشگاه تهران، ۴۱۳ صفحه.
- ۶- هاشمی، مسعود. ۱۳۶۸. تغذیه دام (کاربرد فضولات حیوانی در تغذیه دام، طیور، آبزیان). ناشر، دکتر مسعود هاشمی، ۴۱۳ صفحه.

Source: P.F. Stanbury, principle of Fermentation Technology 1986

جدول شماره ۳ ترکیب شیمیائی مخمر خشک آبجو

خوارانیده شده به گاو، گوسفند و اسب							
CF	NDF	ADF	Ca	P	CP	%D.M	
فیرخام	-	-	کلسیم	(ماده خشک) پروتئین خام	فسفر.		
۳	-	-	۰/۱۳	۱/۴۹	۲۶/۹	۹۳	
خوارانیده شده به طیور و خوک As fed							
P	Ca	CF		CP	DM		
فسفر	کلسیم	فیرخام		پروتئین خام	(ماده خشک)		
۱/۴۰	۰/۱۲	۳		۴۴/۴	۹۳		
، As fed - اسیدهای آمینه - CP 44.6							
Fresh (قسمت در میلیون) Basis-PPM و بینایتها - بر حسب							
Catotene	- (کاروتون)		Arginine	۲/۲۰ (آژین)			
Vit. E	- (ویتامین E)		Cystine	۰/۵۰ (سیستین)			
Choline	۳۸۸۵ (کولین)		Glycine	۱/۷۰ (گلیسین)			
Niacin	۴۴۷ (نیاسین)		Histidine	۱/۱۰ (هیستیدین)			
Pentatonic acid	۱۱۰' (اسید پنتوتیک)		Isoleucine	۲/۱۰ (ایزو لوسمین)			
Riboflavin	۳۵ (ربیوفلاوین)		Leucine	۳/۲۰ (لوسین)			
Thiamin	۹۲ (تیامین)		Lysine	۳ (لایزین)			
Vit B6	۴۳ (ویتامین B6)		Methionine	۰/۷۰ (متیونین)			
Vit B12	- (ویتامین B12)		Phenylalanine	۱/۸۰ (فیل آلانین)			
			Threonine	۲/۱۰ (تریونین)			
			Tryptophan	۰/۵۰ (تریپتوفان)			
			Valine	۲/۳۰ (والین)			
			Tyrosine	۱/۵۰ (تیروزین)			

Source: D.C. Church, Basic Animal Nutrition and feeding-1988

جدول شماره ۵

میانگین ترکیب شیمیائی مخمر ترولا در تغذیه طیور

Trouw Yeast - Troulopsis Utilis

مخمر خشک ترولا

درصد	۷	روطوت
درصد	۷/۸	خاکستر
درصد	۴۸/۳	پروتئین خام
درصد	۲	الیاف خام
درصد	۳۲/۴	عصاره عاری از ازت
درصد	۲/۵	عصاره اتری
درصد	۰/۵۷	کلسیم
درصد	۱/۶۸	ففر
درصد	۰/۱۳	منزیم
درصد	۰/۰۱	سدیم
درصد	۱/۸۸	پاتاسیم
قسمت در میلیون	۱۲	منگنز
-	-	ید
قسمت در میلیون	۱۹۳	آهن
قسمت در میلیون	۱۶	مس
-	-	کالت
قسمت در میلیون	۹۹	روی
قسمت در میلیون	۰/۰۹	سلیوم
-	-	A ویتامین
-	-	D ویتامین
میلی گرم در کیلوگرم	۲/۵	E ویتامین
-	-	K ویتامین
میلی گرم در کیلوگرم	۴۴/۴	R بیوفلاوین
میلی گرم در کیلوگرم	۸۲/۹	اسیدپتوتین
نیاسین	۵۰۰	نیاسین
میلی گرم در کیلوگرم	۴۰۰۰	کلین
میلی گرم در کیلوگرم	۲۹/۵	پیریدوکسین
میلی گرم در کیلوگرم	۲۳/۵	فولاسین
میلی گرم در کیلوگرم	۱/۱۰	بیوتین
-	-	B12 ویتامین
قابلیت هضم پروتئین	۷۵	آردین
درصد	۲/۶۰	لایزین
درصد	۳/۸۰	میتوین
درصد	۰/۸۰	سیستین
درصد	۰/۶۰	ترپیوفان
درصد	۰/۵۰	گلیسین
درصد	۲/۷۰	هیستیدین
درصد	۱/۴۰	لوسین
درصد	۳/۵۰	ابزوبلوین
درصد	۲/۹۰	فیل الائین
درصد	۲/۰۰	تیروزین
درصد	۳/۱۰	ترورونین
درصد	۲/۹۰	والین
درصد	۲/۷۰	منبع: نیکخواه و کاظمی شیرازی - روش علمی تغذیه مرغ

جدول شماره ۴ مورد استفاده قرار گرفتن انرژی مخمر خشک آبجو براساس ماده خشک

DE	ME	NEm	NEg	Mcal/Kg		
				TDN%	DE	%TDN
۲/۴۸	۲/۸۶	۱/۹۱		۱/۲۷	۱/۷۹	۷۹
گوسفند و اسب						
DE	ME	NEm	NEg	TDN%	DE	%TDN
-	-	-	-	-	۳/۳۰	۷۵
خوک و طیور						
					ME	DE
					۱۹۹۰	۲۱۲۵
						۲۷۰۷

Source: D.C. Church, Basic Animal Nutrition and Feeding 1988

جدول شماره ۶- ترکیب شیمیائی پروتئین تلک سلولی حاصل از محیط‌های کشت مختلف

ماده آلی	پروتئین خام	چربی خام	فیبر خام	خاکستر	ماده خشک	ماده مورد استفاده	میکروگانیسم
گرم در کیلوگرم	۱۲۲	۲۵	۶۷۸	۹۱۴	۹۱۹	Candida lipolytica	روغن نفت
	۴۱	۱۲۲	۴۹۴	۹۱۷	۹۰۳	Candida lipolytica	روغن نفت
	۴۷	۹۲	۶۴۴	۹۳۴	۹۳۲	Candida lipolytica	- پارافین
	۴۷	۲۳۶	۴۸۰	۹۳۳	۹۱۴	Candida lipolytica	- پارافین
	۷۶	۱۲۲	۵۰۱	۹۴۱	۹۷۱	Pichia guillerm	- آلان
۱۰۰	۵۰	۵۶	۶۴۰	۹۰۰	۹۰۰	Candida Pseudotropicalis (اسیدلاکتیک)	زرداب پنیر
۶۱	۱۰۷	۷۷	۳۸۸	۹۳۹	۹۳۸	Candida boidinii	متانول
۹۷	۵	۷۹	۸۱۹	۹۰۳	۹۶۷	Pseudomonas methylica	متانول
۷۵	۱۳	۷۹	۵۰۳	۹۲۰	۹۱۷	Candida utilis	لیکورسولفات
۶۳	۱۸	۶۳	۵۱۵	۹۳۲	۹۰۸	Saccharomyces cerevisiae	ملاس
۷۴	۱۱	۳۱	۴۵۸	۹۲۶	۸۹۹	Saccharomyces carlsbergensis	عصاره مالت

منبع: صوفی سیاوش، تغذیه دام - ۱۳۶۵